

lighed til at udføre Esekutionsforretningen, vilde det i og for sig være en Gavnst. Jeg vilde anse det for at være en stor Binding for Folkethinget, om der virkelig blev givet det endnu et Par Dage til at overveie, om det virkelig kan anses for klogt og foreneligt med den Politif, som jo Flertallet her er enigt om at føre for Fremtiden, om det virkelig skulde være foreneligt med den Politif nu at gjøre et Skridt, som man med Sikkerhed kan forudsætte vil medføre en Afbrydelse af Thingets Forhandlinger. Jeg skal selvfølgelig ikke indlade mig paa at tale om, hvad der kan videre følge af dette Skridt, og hvorledes en Afbrydelse af Thingets Forhandling vil finde Sted, men det forekommer mig, Enhver kan sig selv, at Forkastelsen af den provisoriske Lov, inden der er vedtaget en midlertidig Finantsbevilling, vil gjøre det aldeles umuligt, at Thingets Forhandlinger kunne fortsættes uden Afbrydelse, og det forekommer mig, at det er en saa alvorlig Ting, at Mænd, for hvem det er gaaet op, at Hensynet til Fædrelandet ubetinget kræver, at der nu gjøres Alvor af at bringe os ud af den Situation, hvori vi kun alfor længe have været, jeg siger, at Mænd, for hvem dette er gaaet op, maa søle sig opfordrede til alvorlig at overveie, om det virkelig skulde være nødvendigt ikke blot for politiske Principers Skyld at forkaste den provisoriske Finantslov, men navnlig at skynde sig med at gjøre det. Jeg kan ikke Andet end tilraade, at man, hvis man ikke vil udsætte Sagen, saa vil lade den gaa til anden Behandling.

Thomsen: Den ærede Ordfører for Flertallet (Holstein-Ledreborg) opfordrede det høie Thing til at forkaste den forelagte provisoriske Finantslov, og der er ikke megen Tvivl om, at Thinget vil være tilbøjeligt til at følge dette Raad. Jeg skjøner imidlertid ikke Andet, end, navnlig naar han udtalte, at det aabenbart var i Konsekvens med Thingets tidligere Stilling, at det Raad, han saaledes gav, maa synes at være noget besynderligt. Besynderligt, naar man ser hen til den Naade, hvorpaa Thinget tidligere har stillet sig ligesoverfor de heri Thinget af denne Regjering indbragte provisoriske Love, og jeg tilstaar, ikke mindre besynderligt, naar man tænker en lille Smule paa Fremtiden. Det er jo fjerde Gang, at en provisorisk Finantslov af Ministeriet er forelagt dette Thing. Den første Gang da den forelagdes i 1877, saa blev der af Regjeringen først samme Dag forelagt Finantslovsforslag for det kommende Aar og dernæst Finantslovsforslag for det løbende Aar tilligemed den provisoriske Finantslov. Man

skyndte sig imidlertid her fra Thingets Side at faae den provisoriske Finantslov strax sat til Forhandling, man skyndte sig at paabynde disse Forhandlinger, for diebliffelig atter at afbryde dem og blandt Andet med det Formaal, at man, som det udtrykkelig blev udtalt, søgte at kunne sondre Forkastelsen af den provisoriske Finantslov fra Forhandlingen om Finantsloven for det løbende Aar. Resultatet blev, at Thinget vedtog en Afbrydelse af Forhandlingen og Henvisning til et Udvalg, og den provisoriske Finantslov blev den Gang ikke fremmet til Forkastelse heri Thinget, før man havde, om end ikke Visshed, saa dog en høi Grad af Sandsynlighed for, at der samtidig kunde ventes noget der i Stedet for, og Resultatet blev ogsaa, at den provisoriske Finantslovs Forkastelse da skete omtrent samtidig med, at man var bleven enigt om et Udfast til en midlertidig Finantslov, saa at den ikke bevirkede nogen Standsning af Thingets Arbejder, nogen Standsning hverken af Forhandlingerne over det løbende eller det kommende Aars Finantslov. Den anden Gang — det var for 2 Aar siden — da der blev forelagt en provisorisk Finantslov heri Thinget, da udtalte Finantsministeren, at den vilde blive indbragt og forelagt umiddelbart efter, at første Behandling af Finantsloven for det kommende Aar var tilendebragt. Man var imidlertid misfornøiet dermed, men kaldte det grundlovsstridigt, at den ikke var bleven forelagt strax, og man skyndte sig ad privat Veie at indbringe et med den provisoriske Finantslov ligehørende Forslag, og man skyndte sig med umiddelbart derefter at forkaste det med det Vidnesbyrd fra Flertallets Side saavel som fra Thingets Formands Side, at med Indbringelsen af dette private Forslag var den provisoriske Finantslov forelagt, og med Forkastelsen var den provisoriske ophørt, men uagtet dette Vidnesbyrd fra alle Sider, saa gik Thinget dog den Veie, da den provisoriske Finantslov blev forelagt fra Regjeringens Side for anden Gang, at slaa den ihjel. — Det følgende Aar blev den provisoriske heller ikke forelagt ved Begyndelsen af Samlingen, man skyndte sig atter med at indbringe et privat ligehørende Forslag, det blev forkastet, og man vidnede atter, at nu var den provisoriske Finantslov forelagt og nu var den forkastet, men uagtet man fik megen Grund til at tvivle om, hvorvidt den saaledes fremsatte Paastand virkelig skulde være rigtig, idet imidlertid som bekjendt en Højesteretsdom viste, at ved Indbringelsen af et privat Lovforslag ligehørende med den provisoriske Lov og ved dets Forkastelse havde den provisoriske Lov dog ingenlunde derved